

[Glistrup]

Men hr. Kaj Poulsen og fru Lilli Gyldenkilde skal overhovedet ikke være betænkelige, for Fremskridtspartiets opfattelse, som den udførligt dokumenteret har fundet udtryk i lovforslag nr. L 254, der er fremsat i forgårs, er, at skatteyderne ikke skal betale en øre til de mennesker, der er i den situation, som fru Lilli Gyldenkilde og hr. Kaj Poulsen er inde på. Man skal ikke betale en øre til arbejdsløse, der ikke udfører et stykke arbejde. Det må være ganske og aldeles klart.

Og dermed bortfalder alle de bekymringer, fru Lilli Gyldenkilde gjorde sig heroppe fra denne talerstol om, at det skal kunne betale sig at gå på arbejde, og at der jo da er flest mennesker, der vil gå på arbejde. Når vi får gennemført Fremskridtspartiets forslag fra i forgårs, er det jo helt i orden, så kommer alle folk på arbejde, og det kan betale sig at gå på arbejde, for man får ikke en øre, hvis man ikke går på arbejde. Så er problemet simpelt hen løst ganske klart, både på fru Lilli Gyldenkildes korte sigt, på arbejdsministerens lange sigt og på al mulig anden sigt, om det er en levetid eller 17 levetider. Så vil det være således, at man ikke kan komme af sted med at tappe skatteyderne for en øre, når man er et arbejdsdygtigt menneske, uden at man først har præsteret et stykke arbejde. Så enkelt er det.

Det er jo god gammel socialdemokratisk politik. Det var vel nok Socialdemokratiets tese nr. 1: Gør din pligt, og kræv din ret! Man skulle gøre sin pligt først, før man fik en øre fra det offentlige eller nogen som helst andre steder fra. Da fru Lilli Gyldenkildes parti blev dannet, blev denne tese, »Gør din pligt, og kræv din ret!«, kortet ned til: »Kræv din ret!«, og efter at vi har fået Fælles Kurs til at dominere de to partier, er den blevet kortet yderligere ned til, at man bare siger: »Kræv!«

Men se, det er bare ikke Fremskridtspartiets holdning, og derfor er det så ganske klart, at end ikke punkt 1 i dette beslutningsforslag kan man lokke Fremskridtspartiet til at stemme for og ej heller punkt 2, som går ud på, at man vil give folk endnu flere penge, end de nu får, for ikke at bestille noget. Det er så himlende umoralsk, når det danske samfund i den grad skrider på at få udført milliarder af arbejdstimer, for at vi ikke skal efterlade dette land gældsplaget til vore børn og børnebørn, at vi så ligefrem skal udbetale penge til folk, der ikke bestiller

noget, at de skal have en udbetaling, som man kalder arbejdsløshedsunderstøttelse, for ikke at udføre et stykke arbejde.

Det må holde op, hvis dette lands problemer skal løses, og det gør det gennem Fremskridtspartiets lovforslag nr. L 254 af i forgårs, men det gør det bestemt ikke gennem det forslag, der er stillet af makkerparret fru Lilli Gyldenkilde og hr. Kaj Poulsen. Derfor må jeg opfordre Folketinget til at stemme nej til det foreliggende beslutningsforslag.

Merethe Due Jensen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området, hr. Glønborg, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre Kristeligt Folkepartis synspunkter vedrørende beslutningsforslag nr. B 137.

Socialdemokratiet og SF har fremsat dette beslutningsforslag, som angiveligt har til formål at fjerne nogle arbejdsgiveres påståede misbrug af arbejdsløshedsdagpenge til medarbejdere i anledning af forskellige kortere arbejdsløshedsperioder, typisk ved arbejdsmangel på 1 til 2 dage om ugen. Forslagstillerne har den i og for sig rigtige tanke, at de arbejdsgivere, der misbruger systemet, skal motiveres til at holde op dermed.

Forslagstillerne ønsker at lovgive om, at arbejdsgiveren skal betale for de første 8 timers ledighed. Problemet er imidlertid ikke helt så enkelt. Man kan nemlig ikke skelne mellem de arbejdsgivere, der misbruger systemet, og dem, der blot bruger det helt legalt efter hensigten. Men følgen af forslaget vil blive, at alle, der foretager hjemsendelser i én eller nogle få dage inden for en uge, bliver straffet med en ekstra udgift, og jeg har meget svært ved at forestille mig, at det styrker nogen arbejdsgiveres konkurrenceevne.

Bestemmelsen vil især ramme bestemte erhverv, mens andre går fri. Den vil især ramme erhverv, som er meget påvirkede af vejrliget. Forslaget er derfor efter min mening et fuldgyldigt udtryk for den sædvanlige måde, man i fagbevægelsen og dermed desværre også i S og SF ofte tænker om arbejdsgivere på. Man betragter dem nærmest som småkriminelle, som man roligt kan lægge nogle økonomiske byrder på.

Eksportpakken, som vi gennemførte i efteråret, havde det klare sigte at sænke omkostningsudviklingen for eksporterhvervene. For-